

ע"פ 41207/04/15 - מיכאל ברשידוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 41207-04-15 ברשידוב נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 05-00001775/14

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
המערער: מיכאל ברשידוב
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

1. המערער שבפנינו היה בתאריך הרלוונטי לכתב האישום נהג אוטובוס בחברת דן. בתאריך 27.12.13 נהג במסגרת תפקידו באוטובוס קו 16 תל אביב. המערער הגיע לצומת שבו אור משותף ירוק להולכי הרגל ולנהגים. אלגרה עטר, ילידת 1942 (להלן: המנוחה), החלה לחצות את הצומת בחסות האור הירוק בכיוון הליכתה בו-זמנית עם הגעתו של המערער לצומת. המנוחה חצתה את הכביש מימין לשמאל בכיוון נסיעת המערער. על פי האמור בכתב האישום לא היה כל נתון שהקשה על ראייתו של המערער. מזג האוויר היה נאה הראות היתה טובה והכביש היה יבש. בכיוון נסיעת המערער דלק רמזור 707 מהבהב. המערער פנה ימינה פגע במערערת שהספיקה לחצות 5.4 מטר על מעבר החציה. כתוצאה מהפגיעה נפטרה המנוחה במקום.

בכתב האישום שהוגש נגדו יוחסה לו רשלנות בכך שלא הבחין מבעוד מועד במנוחה חרף התנאים שאיפשרו לו זאת ולא הקשו עליו.

המערער הורשע בגרימת מוות ברשלנות, עבירה על סעיף 304 לחוק העונשין ביחד עם סעיפים 40 ו-64 לפקודת התעבורה. הרשעתו של המערער נסמכה על הודייתו.

בדיעבד העובדה שהמערער הודה ולא ניהל תיק משמשת רכיב מרכזי בטיעונו של הסניגור הן בבית משפט קמא והן בפנינו.

2. בית משפט קמא, כב' השופט ר. פרי מבית המשפט לתעבורה בתל אביב, קבע באשר לרשלנותו של המערער כדלקמן: "בנסיבות אלה לא מצאתי כל אשם לפתחה של הולכת הרגל ומצאתי גם מצאתי לקבוע רשלנות גבוהה לפתחו של הנאשם, הגם שאין מדובר בנהיגה במהירות גבוהה או בפניה ימינה באופן חד אליבא דסניגור". בית המשפט ציין כי

מדובר בנהג העובד בחברת דן מזה כעשור, מדובר במסלול הנסיעה הקבוע שלו, הוא מכיר היטב את צומת הרחובות שמדובר בו, הרמזור המהבהב הורה לו "תן להולכי הרגל לחצות בבטחה את הכביש" (ראה פסקה 17 לגזר הדין). הפגיעה במנוחה היתה על מעבר החציה. הרמזור דלעיל אמור היה לגרום למערער לעצור את האוטובוס, לאפשר למנוחה להשלים את המעבר בבטחה. לא כך עשה המערער ורשלנותו נמצאת על כן ברף הגבוה.

בטיעונו בפנינו תקף ב"כ המערער את קביעותיו של בית משפט קמא, תוך שהוא מביא לידיעתנו נתונים שלא מצאו ביטוי בכתב האישום ולא הוסכמו על הצדדים במהלך הטיעונים לעונש. לא ניתן לתת משקל לנתונים מסוג זה והעובדות כאמור הן אלו המשתקפות בכתב האישום.

3. קביעתו של בית משפט קמא כי מדובר ברשלנות חמורה מקובלת עלינו במלואה. איננו מחדשים מאום כאשר אנו אומרים כי מעבר החציה הוא מבצרו של הולך הרגל. המנוחה פסעה בבטחה בתוך מעבר החציה בחסות האור הירוק ורשאית היתה לצפות לכך כי כל נהג, על אחת וכמה נהג רכב מקצועי יכבד את האור הירוק שהוא מודע לקיומו וייתן לה להשלים את חציית הכביש בבטחה.

בית משפט קמא קבע כי מתחם הענישה נע בתיק זה בין 8 ל-24 חודשים, והמתחם מקובל עלינו. תאונה בנסיבות שפורטו לעיל מחייבת מתחם ענישה שייתן ביטוי הולם הן להיקף הרשלנות והן לערכם של חיי אדם. ראויים חיי אדם שיינתן להם הכבוד הראוי והיחס הראוי, והמתחם אמור לשקף היבט נורמטיבי זה. נוסף עוד כי מתחם זה משקלל נכונה גם את מדיניות הענישה הנוהגת וגם בנושא זה לא מצאנו כי נפלה שגגה מעם בית משפט קמא.

4. כאשר הגיע לשלב השני, קרי מתן גזר הדין בתוך המתחם שנקבע על ידו, הטיל בית משפט קמא על המערער 14 חודשי מאסר, ועל כך תמה הסניגור וכי מהיכן נטל בית משפט קמא "מספר" זה? כיצד הגיע ל-14 חודשים? ואנו אומרים: מדובר בשיקלול ראוי של הרשלנות שבאה לידי ביטוי בעובדות שפורטו ואין כל תמה בעמדתו ובמסקנתו של בית משפט קמא.

5. אם בכל זאת אנו מוצאים לנכון להתערב במידת מה בתקופת המאסר הרי זה לא בשל שגגה שנפלה בתוצאה העונשית אליה הגיע בית משפט קמא, אלא בשל היבטים שהוזכרו על ידו ולהם אנו רואים לייחס משקל נוסף. הן כך אנו מתייחסים להודייתו של המערער, להתנהלותו לאחר ביצוע העבירה והן, ובמיוחד, לנסיבות הקשות של משפחתו.

המערער נטל אחריות מלאה לרשלנותו, כאשר הביטוי האולטימטיבי לכך מצוי בהודייתו. הודיה בתיק של גרם מוות ברשלנות אינה עניין של מה-בכך. לכך אנו מצרפים את התבטאויותיו של המערער לאחר ובסמוך למעשה, שמצביעות על הבנתו והאחריות שהוא חש לטרגדיה שגרם.

ועדיין ספק אם היינו מתערבים אלמלא הנסיבות הקשות במיוחד של משפחת המערער. נסיבות אלה באו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן שניתן לבית המשפט ומטעמים של צנעת הפרט איננו רואים מקום לפרט אותם בגזר הדין הנוכחי.

רק משום שאנו נותנים כאמור משקל נוסף לנסיבות אלה ומטעמים של חסד ורחמים, ולא מעבר לכך, אנו מעמידים את תקופת המאסר בפועל על תקופה של שנה. נראה לנו כי גם תקופה זו נותנת ביטוי לערך עליו עמדנו קודם, קדושת

החיים, זאת מחד גיסא תוך התחשבות במשפחת המערער מאידך גיסא.

לפיכך כאמור תקופת המאסר בפועל תעמוד על 12 חודש, ויתר רכיבי גזר הדין יישארו בעינם.

ניתן והודע היום, ה' תמוז תשע"ה (22 ביוני 2015), במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי-
חיאט, שופטת

ג'ורג' קרא,
סגן נשיאה

דבורה ברלינר,
נשיאה
אב"ד